

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **I. T.**

skazanej z art. 284 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 września 2024 r.

zażalenia obrońcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 6 czerwca 2024 r., sygn. akt XVII Ka 1354/23,

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu

Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2024 r., sygn. akt XVII Ka 1354/23,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

- utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie,**
- obciążyć skazaną kosztami postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

I. T. została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 11 października 2023 r., sygn. akt II K 73/23, za czyn z art. 284 § 1 k.k., na karę 200 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez oskarżoną i jej obrońcę, wyrokiem wydanym na rozprawie w dniu 18 stycznia 2024 r., sygn. akt XVII Ka 1354/23, utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji. W rozprawie apelacyjnej uczestniczyli osobiście oskarżona oraz jej obrońca. Na ogłoszeniu

wyroku była obecna oskarżona, która została pouczone o sposobie i terminie wniesienia kasacji, w tym o 7 - dniowym terminie do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku (protokół rozprawy apelacyjnej - k. 270).

W dniu 16 maja 2024 r. obrońca I. T. złożył wniosek o przywrócenie jej terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego. Zadeklarował, że niezłożenie przez nią w terminie wniosku o uzasadnienie nastąpiło z przyczyn od oskarżonej niezależnych, bowiem „o swojej sytuacji procesowej I. T. dowiedziała się w dniu 13 maja 2024 r. od pracownika Biura Obsługi Interesantów Sądu Okręgowego w Poznaniu”.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, postanowieniem z dnia 6 czerwca 2024 r., sygn. akt XVII Ka 1354/23, na podstawie art. 126 § 1 i 2 k.p.k., odmówił przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2024 r., sygn. akt XVII Ka 1354/23, argumentując, że strona nie wykazała, iż do niedotrzymania terminu zawitego doszło z przyczyn od niej niezależnych.

Obrońca I. T. wniósł zażalenie na to postanowienie, zarzucając mu naruszenie art. 126 § 1 k.p.k. „poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie w sytuacji, gdy powodem uchybienia terminowi była kwestia uzgodnienia z obrońcą złożenia tego wniosku sprawie o sygn. XVII Ka 1354/23”. W uzasadnieniu zażalenia podkreślił, iż wyrok Sądu odwoławczego nie był korzystny dla skazanej, jej obecność na ogłoszeniu wyroku o niczym nie świadczy – w kontekście zamiaru zaskarżenia orzeczenia, zaś wolę poznania pisemnych motywów wyroku I. T. wyraziła zaraz po powzięciu w Biurze obsługi Interesanta Sądu Okręgowego w Poznaniu informacji, że nie sporządzono uzasadnia wyroku.

Podnosząc powyższe, obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie skazanej terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2024 r., sygn. akt XVII Ka 1354/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą wydania zaskarżonego postanowienia, odmawiającego przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2024 r., złożonego po upływie terminu zawitego, było niewskazanie w treści wniosku obiektywnych przyczyn uchybienia przez oskarżoną temu terminowi. W zaistniałej sytuacji Sąd miał obowiązek postąpić zgodnie z przepisem art. 126 § 1 i 2 k.p.k., to jest odmówić przywrócenia terminu zawitego.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżona została zawiadomiona o terminie rozprawy apelacyjnej, w której wraz ze swoim obrońcą wzięła udział. Była obecna podczas ogłoszenia wyroku, kiedy to pouczano ją o 7 - dniowym terminie do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku a także o możliwości jego zaskarżenia. Nic nie stało na przeszkodzie realizacji przysługującego I. T. uprawnienia do wnioskowania o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia Sądu II instancji w ustawowo określonym terminie. Skarżący nie wykazał, iż było to niezawinione przez nią przekroczenie terminu, w szczególności nie rozwinął zasygnalizowanego w treści zarzutu wątku, że „powodem uchybienia terminowi była kwestia uzgodnienia z obrońcą złożenia tego wniosku”.

Niedotrzymanie terminu zawitego z winy obrońcy mogłoby stanowić okoliczność niezależną, o której mowa w art. 126 § 1 k.p.k. Nie można jednak przyjmować *a priori*, że każde niewniesienie przez obrońcę oskarżonego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, jest przez niego zawinione (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2023 r., I KZ 15/23). Dlatego twierdzenie strony, że wniosek nie został złożony z winy obrońcy, musi mieć charakter kategoriyczny i zostać należycie uzasadniony. Wniosek złożony w imieniu strony takiej informacji nie zawierał, toteż zaskarżone postanowienie - jako oparte na prawidłowych ustaleniach faktycznych i zgodne z prawem - wzruszone być nie może.

W tej sytuacji należało utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie, odmawiające przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2024 r., sygn. akt XVII Ka 1354/23, obciążając skazaną na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., kosztami postępowania zażaleniowego.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało orzec jak na wstępie.

[PGW]

[ms]